

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.37.878/2025/2.

A tanács tagjai:

dr. Márton Gizella tanácselnök

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Darák Péter bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

Kft Kft.

(cím1)

A felperes képviselője:

Rim Ügyvédi Iroda

(dr. Rim Zsuzsanna ügyvéd;

cím2.)

Az alperes:

Pest Vármegyei Kormányhivatal

(cím3.)

Az alperes képviselője:

dr. Szurovecz Zoltán kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

környezet- és természetvédelmi ügy

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Budapest Környéki Törvényszék
103.K.701.311/2024/23. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes meghatalmazottja útján 2019. augusztus 8. napján előzetes vizsgálati eljárásra irányuló kérelmet és - hrsz helyrajzi számú ingatlan ÉK-i részén tervezett homokbányászati tevékenység (tervezett „bánya” bánya létesítése) előzetes vizsgálata tárgyában - engedélyezési dokumentációt nyújtott be a környezetvédelmi hatóság jogelődje, mint elsőfokú hatóság részére. A dokumentáció alapján a felperes az hrsz1 helyrajzi számú ingatlanon két bányatelek létrehozását tervezte, az egyik a tárgyi ingatlan ÉK-i 15 ha 9211 négyzetméter területű részén az „bánya” védnévre tervezett kőfejtéses homokbánya. A bányászat befejezését követő tájrendezés újrahasznosítási célja vizes élőhely kialakítása és egy ehhez kapcsolódó komplex halászati-horgászati tó létrehozása volt.

[2] A Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala a 2020. január 11. napján kelt PE-06/KTF/00760-7/2020 számú határozatával a felperes hrsz helyrajzi számú ingatlanon tervezett „bánya” bánya létesítésének előzetes vizsgálati eljárásában megállapította, hogy a kérelmezett tevékenységre vízügyi- és vízvédelmi, termőföld mennyiség védelmi, valamint táj- és természetvédelmi szempontból engedély nem adható. A felperes fellebbezése folytán indult eljárásban a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósága szakhatósági állásfoglalásában úgy nyilatkozott, hogy a várható környezeti hatások jelentősek, ezért a tervezett homokbányászati tevékenység létesítésével kapcsolatban vízvédelmi szakkérdések tekintetében környezeti hatástanulmányt kell készíteni.

A határozat indokolása tartalmazta azt is, hogy a Pest Megyei Kormányhivatal Dabasi Járási Hivatala Földhivatali Osztálya 2021. január 14. napján kelt 10109/202 számú levele szerint a korábban kiadott 10344-3/2019 számú szakvéleményében foglaltakat fenntartja, miszerint a

bánya környezetvédelmi engedélyéhez nem járul hozzá. Az eljárás során a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság a 2020. január 15. napján kelt 35100/13372-4/2019. ált. számú szakhatósági állásfoglalásában a korábbi 35100/13372-1/2019.ált. számú szakhatósági állásfoglalásában írtakat visszavonta, továbbá vízügyi és vízvédelmi szakhatósággént a bánya engedélyezéséhez nem járult hozzá. Összességében a hatóság megállapította, hogy a bánya létesítésére vízügyi és vízvédelmi, termőföld mennyiségi védelmi, valamint táj- és természetvédelmi szempontból engedély nem adható.

[3] A felperes az elsőfokú határozat ellen fellebbezést terjesztett elő, majd benyújtotta a 2020. április 20. napján kelt módosított kérelmét [„hrsz helyrajzi számú ingatlan ÉK-i részén tervezett homokbányászati tevékenység (tervezett ”bánya” bánya létesítés) előzetes vizsgálata kiegészítés”]. Ebben a kérelmező arra tett javaslatot, hogy a bányászat befejezését követő tájrendezés újrahazsnosítási célja gyepterület kialakítása.

[4] A fellebbezés folytán eljáró Pest Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú hatóság, a PE/KTFO/1419-19/2020. számú határozatával az elsőfokú határozat indokolásának „kármentesítés” elnevezésű részét törölte, egyebekben az elsőfokú döntést azzal hagyta helyben, hogy az indokolást megváltoztatta, mivel a termőföld mennyiségi védelmével kapcsolatos szakkérdés vizsgálata szerint a kizáró ok fennáll, így a 314/2005. (XII. 25.) Korm. Rendelet 5. § (2) bekezdés c) pont cb) alpontja szerinti döntés továbbra is megalapozott. A felperes a határozat ellen keresetlevelet terjesztett elő, mely alapján a Budapest Környéki Törvényszék a 2022. január 17. napján kelt 6.K.703.216/2020/22. számú ítéletével a keresetet elutasította. A Kúria a 2022. június 30. napján hozott Kfv.V.37.345/2022/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság fenti ítéletét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[5] A Budapest Környéki Törvényszék a megismételt eljárásban 2022. november 23-án hozott 6.K.701.629/2022/4. számú ítéletével a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Előírta, hogy az új eljárásban az alperesnek tisztáznia kell a tényállást, melynek során figyelemmel kell lennie a módosított dokumentációra. Ennek megfelelően kell megkeresnie a szakhatóságokat és a szakhatóságoknak az új dokumentáción alapuló véleménye alapján kell meghoznia a döntését.

[6] Az alperes a megismételt eljárásban a 2024. április 26-án kelt PE /KTHF/00228-14/2024. számú határozatában a felperes által kérelmezett és a Budapest Környéki Törvényszék 6.K.701.629/2022/4. számú ítélete és a környezeti hatásvizsgálati és egységes környezethasználati eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet szerint lefolytatott megismételt előzetes vizsgálati eljárás alapján megállapította, hogy a tervezett bányászati tevékenység kérelem szerinti megvalósítására termőföld mennyiség védelmi szempontból engedély nem adható. A határozat indokolása tartalmazza a Földhivatali Főosztály szakvéleményét, mely szerint „az előzetes vizsgálati dokumentáció alapján az érintett terület mellett átlagosnál jobb minőségű talajfolt helyezkedik el. A két talajfoltot a természetben egymástól semmi nem választja el, így egyértelműen megállapítható, hogy az átlagosnál gyengébb minőségű termőföld területen folytatott külszíni bányászat minden kétséget kizáróan negatív kihatással lenne az átlagosnál jobb minőségű részterületen végzett mezőgazdasági hasznosításra a bányászati tevékenység kapcsán elkerülhetetlen talajvízszint csökkenés és a kialakuló porszenyezés okán is, azaz a tervezett tevékenység akadályozná a

szomszédos termőföld megfelelő mezőgazdasági hasznosítását. Ezt támasztja alá az előzetes vizsgálati dokumentáció mellékletét képező térképi kivonat is, melyen a légszennyezés és a bányató hatásterülete jelölésre került. Mindkét hatás szinte teljes területtel érinti a tervezett bányaterület mellett elhelyezkedő átlagosnál jobb minőségű 4. minőségi osztályú termőföldterületet. Az érintett ingatlanon belül termőföldként hasznosítani tervezett terület megközelítését is jelentősen megnehezítené a tervezett bányaművelés, hiszen az 5-ös számú főútról mezőgazdasági gépekkel történő közvetlen megközelíthetőség lehetősége szűkülne, ami szintén akadályozza a mezőgazdasági művelést.” A szakvélemény szerint „újabb bánya megnyitása és ezzel újabb termőföld területek bányászati célra történő igénybevétele e szempontrendszer szerint sem támogatható. A vonatkozó jogszabály helyek, beadott dokumentáció, a keletkezett iratok és a helyszíni szemle tapasztalatainak összevetése alapján - figyelemmel arra is, hogy a tervezett bányászati tevékenység szomszédos termőföldek megfelelő mezőgazdasági hasznosítását akadályozná - a Földhivatali Osztály a tervezett bánya létesítéséhez nem járult hozzá.” Az alperes azt is megállapította, hogy a tervezett bányászati tevékenység megvalósításából vízügyi és vízvédelmi, táj- és természetvédelmi, illetve földtani közegvédelmi szempontból jelentős környezeti hatások származhatnak, így környezeti hatásvizsgálat elvégzése lenne szükséges, de mivel termőföld mennyiség védelmi szempontból a tevékenység engedélyezését kizáró ok merült fel, a tevékenység kérelem szerinti megvalósítására engedély nem adható.

A jogerős ítélet

[7] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, amelyet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasított. Indokolásában hangsúlyozta, hogy megismételt eljárás eredményeként hozta meg határozatát az alperes, és ebben figyelemmel kellett lennie a módosított dokumentációra és ennek megfelelően kellett megkeresnie a szakhatóságokat, majd meghozni a döntését. Hangsúlyozta, hogy az alperesi döntés szerint a tervezett bányászati tevékenység kérelem szerinti megvalósítására termőföld mennyiség védelmi szempontból engedély nem adható és az alperes részletezte, hogy melyik szakhatóság milyen kikötéssel vagy kikötés nélkül járult hozzá a tervezett bányászati tevékenységhez. Ennek eredményeként pedig megállapítható, hogy kizárólag a termőföld mennyiség védelmi szempont alapján nem lehet a tevékenységet engedélyezni. A perben eldöntendő kérdés az volt, hogy jogszerű volt-e az alperes ezzel kapcsolatos indokolása. A bíróság szerint az alperes a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Tfv.) megfelelő szakaszainak megfelelő értelmezésével hozta meg döntését, és nem megalapozott az a felperesi hivatkozás, hogy a Tfv. rendelkezéseit megszegte volna. A Tfv. 8. § (1) és (2) bekezdése alapján csak gyengébb minőségű termőföldön lehet elsődlegesen bányászati tevékenységet folytatni és mindig a termőföld védelmének szempontjai figyelembevételével, így arra is tekintettel, hogy a szomszédos termőföldek megfelelő mezőgazdasági hasznosítását a tervezett bányászati tevékenység ne veszélyeztesse. A per tárgyát képező esetben a tervezett bánya gyengébb minőségű termőföldön valósult volna meg, azonban a felperes azt tévesen állította, hogy csupán emiatt meg kellett volna adni az engedélyt, hiszen - ahogyan arra az alperes hivatkozott - a Tfv. nem nevesít olyan esetet, amelynek fennállása esetében az engedélyt, a hozzájárulást ki kellene adni. A hatóságnak mindig a földvédelmi szempontokat kell elsősorban figyelembe vennie.

[8] A felperes álláspontja szerint az alperes figyelmen kívül hagyta a helyhez kötöttséget, hiszen a Tfv. 11. § (2) és (3) bekezdése alapján csak az átlagosnál jobb minőségű termőföld terület érintettsége esetén van lehetőség a helyhez kötöttség vizsgálatára. A bíróság szerint

azonban a perbeli esetben nem egy már meglévő bánya bővítéséről van szó, ahol ez egyáltalán felmerülhetne, hanem új bánya nyitásáról, ebben az esetben pedig a Tftv. 15/B. § (3) bekezdését kell alkalmazni, így erre szintén helyesen hivatkozott az alperes. A cél-kitermelő hely létesítése céljából kizárólag az átlagosnál gyengébb minőségű termőföld végleges más célú hasznosítása engedélyezhető. Mivel itt ez az eset áll fenn, cél-kitermelő hely létesítése volt az eljárás tárgya, ezért az eleve csak az átlagosnál gyengébb minőségű termőföldön lehetséges, ezért nem volt szükséges a helyhez kötöttséget vizsgálnia az alperesnek, ugyanis az az átlagostól jobb minőségű termőföld érintettsége esetén kötelessége a hatóságnak. Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a felperes tervezett bányászati tevékenységének környezeti hatásait kellett vizsgálnia a megismételt eljárásban termőföldvédelmi szempontból a Tftv. 8. §-a alapján, és arra vonatkozóan is, hogy a felperes tevékenysége nem értékelhető helyhez kötött beruházásként.

[9] Nem sértett jogszabályt az alperes azzal, hogy nem vette figyelembe, a porszenyezés elkerülése érdekében saját költségén megépítette az utat a felperes, illetve jelezte a talajvíz veszteség körében, hogy a bánya kitermelés után újra fogja tölteni a területet és visszaállítja az eredeti állapotot. Az a körülmény ugyanis, hogy bányászati kitermelés folyik, mindenképpen kihatással van a bányászati tevékenységgel érintett terület közvetlen szomszédságában lévő ingatlanra, ahol az átlagostól jobb minőségű termőföld található. Ebben a körben az alperes nem kizárólagos köztudomású tényekre alapozta megállapításait, hanem arra is, hogy az előzetes vizsgálati dokumentáció mellékletét képező térképi kivonat is ezt támasztja alá, illetve a beszerzett szakhatósági megállapítások is. A talajvízszint csökkenés és a porhatás szinte a teljes területen érinti a tervezett bányaterület mellett elhelyezkedő, átlagosnál jobb minőségű termőföldet, az eredeti állapot helyreállítása pedig fizikailag lehetetlen. Ezért a felperes e körben előadott kifogásait sem találta alaposnak a bíróság.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A befogadás iránti kérelmét a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ad) alpontjaira alapozta. A befogadási kérelmét az ad) alpont tekintetében azzal indokolta, hogy a jogerős ítélet hiányos, indokolása konkrétumokat nélkülöző, általános megállapításokon nyugszik, ami felperesre nézve súlyos eljárási sérelmet eredményez. Az ab) alpont tekintetében hangsúlyozta, hogy a föld méhének, kincseinek kibányászása, hasznosítása és a termőföld, mint alapvető társadalmi érték védelmének kollíziójában áll a tárgyi ügy különleges súlya és társadalmi jelentősége. Társadalmi érdek a föld méhe kincseinek kibányászása révén elérhető gazdasági fejlődés (építkezések, ipari fejlődés) és ugyancsak társadalmi érdek a föld védelme. Mindkét érdek jelentős társadalmi súllyal bír és a társadalom széles körére közvetlenül és közvetett módon is hatást gyakorol, hiszen a két gazdasági szektort is érinti, így a mezőgazdaságot és az ipart, építőipart is. Jelen ügynek ez a kollízió a tárgya. A tervezett bányászati tevékenység a helyi közösség gazdasági fejlődését elősegíti, munkahelyeket teremt, így a földvédelmi szempontokat a bányászati tevékenység jellegéhez mérten figyelembe kívánja venni.

[11] Az ügy érdemét tekintve előadta, hogy a jogerős ítélet indokolása a helyi terület adottságaira jellemző, az üggyel specifikus adatokat nem ismertetett. Szerinte az alperes a megismételt eljárásban nem tett eleget a törvényszék 6.K.701.629/2022/4. számú ítéletében

előírtaknak, azaz nem fordított kellő figyelmet a módosított dokumentációra. A jogerős ítéletben a törvényszék nem mérlegelte kellő súllyal a felperes jogi érvelését. A felperes a földhivatal szakvéleményét megalapozatlannak, eljárását hiányosnak, megállapításait feltételezésnek és a szakértők által összeállított dokumentációval ellentétesnek tartotta. A módosított dokumentáció alapján valamennyi szakhatóság hozzájárult a tervezett bányászati tevékenység engedélyezéséhez és szerinte érvényesül a Tfv. 8. § (1) bekezdésében írt feltétel. Szerinte a földvédelmi szempontok alperes általi mérlegelésének mikéntje nem képezi az indokolás részét.

[12] A porhatás nem érinti a bányaterület mellett elhelyezkedő átlagosnál jobb minőségű termőföldet olyan mértékben, hogy ott ne lehetne továbbra is zavartalanul mezőgazdasági tevékenységet végezni, az elsőfokú ítélet indokolása csak általánosságban hivatkozik arra, hogy a bányászati tevékenység hatással van a környezetre. Sérelmezte, hogy a bíróság nem kötelezte az alperesi kormányhivatalt arra, hogy a módosított dokumentációt értékelje, holott a felperes saját költségén kivitelezett szilárd burkolattal ellátott útépítés a tervezett bányatelek megközelítését szolgálja és gátolja a porszennyezést. Az utat a földhivatal nyilvántartásába vette és ennek dokumentációját becsatolta. Ezen túlmenően iratellenes is a jogerős ítélet a [24] bekezdésében.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei - az alábbiak szerint - nem állnak fenn.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be ha,

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118.

§ (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[16] Az ítélet jogerőssé válása azzal a joghatással jár, hogy rendes jogorvoslattal, vagyis önmagában azért, mert a fél azt jogsértőnek vagy megalapozatlannak tartja, többé nem támadható. Ezért a felülvizsgálatra a törvény a félnek nem biztosít feltétel nélküli alanyi jogot (Kfv.VII.37/323/2024/2. [28] bekezdés). A rendkívüli jogorvoslat a jogerős ítélet kivételes, a törvényben meghatározott okokból történő felülvizsgálatát jelenti. A befogadási eljárásban a Kúria ezeknek a törvényben meghatározott okoknak a fennállását vizsgálja, mégpedig a felülvizsgálati kérelem alapján. A Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó fordulata értelmében a Kúria a fél által megjelölt befogadási okhoz nincs kötve, ugyanakkor a fél által előadottaknak valamely okból a befogadást alá kell támasztaniuk. A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a jogkérdés társadalmi jelentősége miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti, míg a felvetett jogkérdés különleges súlya akkor indokolja a befogadást, ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat, az nagyszámban előforduló, új típusú ügyben merült fel, a befogadás viszont ekkor is csak abban az esetben indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást (Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2., Kfv.V.35.007/2024/2., Kfv.V.35.188/2024/4.). A Kúria a Kfv.II.37.650/2012/4. számú és Kfv.VI.37.269/2025/6. számú határozataiban már foglalkozott a Tfv. 8. § (2) bekezdés értelmezésével. A felülvizsgálati bíróság kimondta, hogy azon közigazgatási eljárásokban, amelyekben az ingatlanügyi hatóság szakhatóságként működik közre, a termőföld védelmének érvényesítése érdekében köteles eljárni és azt a jogszabályi kötelezettséget kell érvényre juttatnia, hogy az engedélyezési eljárás alá eső tevékenység végzése lehetőség szerint a gyengébb minőségű termőföldeken, a lehető legkisebb mértékű termőföld igénybevételel történjen. A Kúriának tehát a kifejtettek szerint e tárgyban kiforrott gyakorlata van.

[18] Nem elégséges oka továbbá a jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére alapított befogadás iránti kérelemnek az egyéni jogsérelem megjelölése, mivel annak az individuális tartalmon túl sem társadalmi jelentősége, sem különleges súlya nincs. A bányászat fontossága és a termőföld védelme közötti kollízió kétségkívül az ilyen ügyekben megjelenik, az ügy tárgyából, jellegéből következően. A befogadáshoz azonban az adott jogkérdésnek a társadalom széles körére közvetlenül vagy közvetett módon gyakorolt hatását is be kell mutatni. Bár a felperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjára alapította, nem mutatta be, hogy az ő egyedi ügyében meghozandó döntés mennyiben és miért lehetne hatással a társadalom szélesebb körére. Ilyen hatást a Kúria eljáró tanácsa sem tartott megállapíthatónak, ezért a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti befogadása sem volt indokolt.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok körében a Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelemnek jelentős részében felperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet indokolása túl általános, az elsőfokú bíróság nem megfelelően

értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, a módosított dokumentációt és nem mérlegelte kellő súllyal a felperes jogi érvelését. A felülvizsgálati bíróság rámutat arra, hogy a felülvizsgálati eljárás során elvi jelentőségű jogkérdésben dönt, nem pedig a kereset ismételt elbírálását végzi. Ebből következően a felülvizsgálati eljárás során az alperes és az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére - iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában - nincs lehetőség (lásd. Kfv.II.37.904/2020/2., Kfv.III.37.028/2022/2., Kfv.V.37.686/2023/3., Kfv.I.35.213/2024/2.). Az elsőfokú bíróság az alperes által feltárt tényállást megvizsgálta, a bizonyítékokat értékelte és így jutott arra a következtetésre, hogy az alperes határozata nem sért jogszabályt. Döntése meghozatalánál figyelemmel volt arra, hogy a támadott határozatot megismételt eljárás eredményeként hozta meg az alperes, figyelemmel volt a bíróság által az új eljárásra előírtakra ([19] bekezdés). Indokolásában kitért a kereset egyes hivatkozásaira, álláspontját megindokolta (pl. a porszenyezés elkerülése érdekében felperes saját költségén utat épített, talajvízvesztés körében a helyreállítást, stb.). A Kúria nem észlelt a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésére vagy iratellenes ténymegállapításra utaló körülményt. A bíróság megjelölte az irányadó és alkalmazandó jogszabályokat, a Tfv. 8. § (1) és (2) bekezdése, 11. § (2) és (3) bekezdése és 15/B. § (3) bekezdése alkalmazása körében értékelte az alperes határozati megállapításait, illetve a kereseti hivatkozásokat (elsőfokú ítélet [22], [23] bekezdései). Utalt arra, hogy az alperesi határozat részletezte milyen szakhatóság, milyen kikötéssel, vagy kikötés nélkül járult hozzá a tervezett bányászati tevékenységhez és ennek eredményeként milyen következtetésre jutott. E körben az alperesi határozati indokolását - a felperes keresetében foglaltakat értékelve - jogszerűnek ítélte és ennek kellő indokát adta (jogerős ítélet [22]-[24] bekezdések). Önmagában az, hogy a kérelmező nem ért egyet a bizonyítékok bíróság általi mérlegelésével és a bizonyítékok újraértékelésével saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához (Kfv.V.37.625/2023/5., Kfv.I.35.231/2023/3.).

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási okot hivatalból vizsgálva a Kúria megállapította, hogy a Kúriának a fentebb kifejtettek szerint a felperes által a befogadás körében felvetett jogi problémák kapcsán kiforrott gyakorlata van. Ezen alpont alapján ugyanakkor a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi vagy jogegységi hatályú határozatban, illetve az általa Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást. Az ügyben nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, így a befogadásra a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján sem volt lehetőség.

[21] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot - a felet terhelő Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség folytán - hivatalból nem vizsgálhatta.

[22] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[23] *Önmagában az, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem ért egyet az elsőfokú bíróság döntésével, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához.*

Záró rész

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[25] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[26] A végzéssel szembeni a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. január 22.

dr. Márton Gizella s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő